

El Dia Internacional de les Dones per la Pau i el Desarmament es va instaurar el 24 de maig de 1982 per grups pacifistes de dones europees, per recordar les campanyes realitzades per les britàniques que es van oposar a l'OTAN i a la instal·lació de les seves bases militars. Avui, aquesta commemoració serveix per recordar al món la violència que sofreixen les dones en els conflictes i post conflictes armats.

Les situacions de conflicte bèl·lic afecten directament els drets de les dones i les nines: des dels matrimonis forçats fins als sistemàtics delictes sexuals i per raons de gènere, així com les limitacions a l'educació, a l'accés a l'atenció de salut i la participació en la vida pública.

Els estudis realitzats han determinat que la participació i la inclusió de les dones en els processos de pau tornen més eficaç l'ajuda humanitària, contribueixen a la culminació i aplicació de negociacions, a la pau sostenible i, a més, acceleren la recuperació econòmica.

L'experiència mostra que en les negociacions de pau en les quals hi ha una presència de les dones tenen una probabilitat molt major de culminar en un acord i de perdurar. També s'ha constatat que les dones són les qui estan millor preparades per situar els senyals primerencs de radicalització en les seves famílies i comunitats, i d'actuar per impedir-la.

Està demostrat que una inversió a gran escala en l'apoderament econòmic de les dones genera dividends socials a curt i llarg termini i també en les situacions posteriors als conflictes. Les dones inverteixen una gran proporció dels seus ingressos en la família i el benestar de la comunitat. No obstant això, la població femenina queda al marge de molts dels programes d'ocupació i recuperació a les zones en conflicte a pesar que els conflictes desencadenen un nombrós augment de les llars encapçalades per dones.

No obstant això, la participació i el lideratge de les dones segueixen sent obstaculitzats per la falta d'inversions, compromisos i voluntat política, així com per les barreres institucionals.

Els conflictes bèl·lics generen un alt nombre de persones refugiades. A la fi del 2014, la quantitat de persones en situació de desplaçament forçat va arribar a 59,5 milions, una de les xifres més elevades mai registrades. Les dones i nines són el grup majoritari de persones refugiades: representen més del 60% dels qui arriben a Grècia, segons dades de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats. La gran majoria són dones que han sofert guerres a Síria, l'Iraq i l'Afganistan. Moltes d'elles han presenciat o sobreviscut a actes de violència sexual, tortures, bombardejos, segrestos d'éssers estimats, esclavitud, tracta o altres atrocitats relacionades amb la guerra.

Davant aquesta situació. Per tot això, la OM Intersindical i el sindicat STEI exigeixen:

- Que s'abordin les necessitats i vulnerabilitats específiques de les dones i nines com a resposta a la crisi migratòria i de persones refugiades per mitigar les greus conseqüències mèdiques i psicològiques que causen les migracions traumàtiques.
- Que es faciliti que les dones tinguin dret a reclamar asil i, atès que el domini patriarcal de les seves societats els nega drets, el puguin fer de manera independent.
- Que es protegeixi a les dones refugiades enfront de la violència i es reconegui la violència contra les dones com una forma de persecució d'acord amb la Convenció sobre els Refugiats de les Nacions Unides.
- Que es donin respostes amb garanties de gènere d'acord amb les normes de drets humans tant als conflictes armats com al drama de les persones refugiades i desplaçades.
- Que es destinin partides econòmiques específiques per respondre a les necessitats específiques de les dones i per promoure la igualtat de gènere i apoderar a les dones de les zones en conflicte.

Organització de Dones de la Confederació Intersindical i Secretaria de la Dona del Sindicat STEI

Palma, 24 de maig de 2016